Krimināllieta Nr. 11240000718
K12-0173-20

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā
Daugavpilī 2020. gada 23. janvārī

Daugavpils tiesa,
tiesnesis Ģ. Aizsils,
piedaloties prokurorei A. Uzoliņai, aizstāvei I. Beļai,
atklātā tiesas sēdē izskatīja krimināllietu **/pers. B/**, personas kods /personas kods/, apsūdzībā par Krimināllikuma 116. pantā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanu, un

konstatēja

/pers. B/ izdarīja personas tīšu prettiesisku nonāvēšanu (slepkavību) šādos apstākļos:

2018. gada 4. janvārī ap pulksten 13.00-14.00 /pers. B/ kopā ar savu sievu /pers. C/ atradās savā mājā/adrese/, un lietoja alkoholiskos dzērienus. Pēc alkohola lietošanas starp /pers. B/ un /pers. C/ sākās konflikts, kura laikā /pers. B/ atņēma /pers. C/ nazi, ar kuru viņa mēģināja uzbrukt /pers. B/. Pēc konflikta /pers. C/ apsēdās mīkstajā krēslā, bet /pers. B/ izgāja no istabas koridorā, kur paņēma cirvi un atgriezās istabā, kur atradās /pers. C/. /pers. B/, atrazdamies alkohola ietekmē, būdams dusmīgs uz /pers. C/, nolūkā noslepkavot, ar cirvi ne mazāk kā 3 reizes iecirta krēslā sēdošajai /pers. C/ pa galvu. /pers. C/, instinktīvi aizsargājoties, galvai priekšā aizlika roku, kurai arī trāpīja ar cirvi. Pēc saņemtajiem cirtieniem ar cirvi /pers. C/ mēģināja kaut ko teikt, bet /pers. B/ paņēma virvi, apsēja to /pers. C/ ap kājām un izvilka viņu no mājas pagalmā, kur atstāja. No gūtajām traumām /pers. C/ nomira slimnīcā 2018. gada 15. janvārī.

/pers. B/ darbību rezultātā /pers. C/ tika nodarīti miesas bojājumi: vaļēja galvaskausa smadzeņu trauma: galvaskausa kreisās puses pieres, deniņu, paura kaulu šķembains impresijas lūzums, kreisās piramīdas kaula, kreisās puses iekšējā dzirdes kanāla kaula un kreisā spārna kaula lielā spārna lūzums, asinsizplūdums zem cietā galvas smadzeņu apvalka kreisās puslodes pieres-paura-daivas rajonā, galvas smadzeņu sasitums kreisās paura daivas, kreisā deniņu daivas rajonā un vielas atmiekšķējumu, asinsizplūdumi zem mīkstajiem galvas smadzeņu apvalkiem kreisās pakauša daivas, labās pakauša daivas un pakauša daivas pola rajonā, galvas smadzenīšu kreisajā labajā puses un vidusdaļā, asinsizplūdums galvas smadzeņu vēderiņos, asinsizplūdumi galvas ādas muskuļu lēvera iekšējās virsmas kreisās puslodes līmenī, gaiss kreisajā smadzeņu puslodē (klīniski); cirstas brūces: galvas kreisajā pusē pieres rajonā, deniņu rajonā, paura rajonā, kreisās plaukstas l. metakarpālā kaula galviņas lūzums, 2. metakarpālā kaula šķembains lūzums, cirsta brūce kreisās plaukstas ārējā virsmā l.,2. metakarpālā kaula līmenī, cirsta virspusēja brūce kreisā augšdelma augšējā trešdaļā sānu ārējā virsmā. Šādi miesas bojājumi pēc sava rakstura kopumā atbilst smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami dzīvībai.

/pers. C/ konstatētie miesas bojājumi ir cēloniskā sakarībā ar viņas nāves iestāšanos 2018. gada 15. janvārī.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kas paredzēts Krimināllikuma 116. pantā.

Apsūdzētais/pers. B/ sevi par vainīgu viņam inkriminētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā atzina pilnīgi un izdarīto nožēloja, tiesas sēdē liecības nesniedza.

Pārbaudījusi un novērtējusi lietā iegūtos pierādījumus, tiesa atzīst, ka /pers. B/ vaina viņam inkriminētā noziedzīga nodarījuma izdarīšanā ir pierādīta ar cietušās /pers. E/, liecinieku /pers. F/ un /pers. K/ liecībām,

notikuma vietas apskates protokolu, tiesu medicīniskās ekspertīzes atzinumiem, ekspertīzes atzinumu par komisijas bioloģiskās DNS ekspertīzes veikšanu, apsūdzētā pirmstiesas izmeklēšanā sniegtajām liecībām, pārējiem lietas materiāliem to kopumā un savstarpējā saistībā.

Cietusī/pers. E/, kuras liecības tiesa pārbaudīja Kriminālprocesa likuma 501.panta 6.punkta kārtībā, pirmstiesas izmeklēšanā liecināja, ka /pers. C/ ir viņas māte, bet /pers. B/ ir viņas tēvs. 2018. gada 4. janvārī viņai piezvanīja vecāku kaimiņiene /pers. K/ un teica, ka pie viņas atnāca /pers. B/ un teica, ka nosita /pers. C/. Cietusī kopā ar vīru /pers. F/ atbrauca uz vecāku māju ciemā /adrese/ un ieraudzīja, ka pagalmā uz zemes gulēja /pers. C/, kura neko nevarēja pateikt, bet bija dzīva un noasiņoja. Kad atbrauca ātrā medicīniskā palīdzība, cietusī iegāja mājā pēc mātes pases un ieraudzīja, ka visa māja bija asinīs. Ar tēvu viņa nerunāja un viņš arī neko neteica. Cietusī paņēma mātes pasi un ar savu automašīnu brauca līdzi ātrās medicīniskās palīdzības automašīnai uz Rēzekni, bet vīrs palika uz vietas. Viņa nevar izskaidrot, kāpēc tēvs sacirta mammai galvu. Vecāki dzīvoja labi, strīdējās tikai par sadzīves jautājumiem. Pie vecākiem viņa bija 2018. gada 3. janvārī un svinēja mātes dzimšanas dienu, bet no vecākiem aizbrauca 2018. gada 4. janvāra rītā. Māte nomira 2018. gada 15. janvārī Rēzeknes slimnīcā no gūtajām traumām (1. sējums, lietas 70.-71. lapa).

Liecinieks/pers. F/, kura liecības tiesa pārbaudīja Kriminālprocesa likuma 501.panta 6.punkta kārtībā, pirmstiesas izmeklēšanā liecināja, ka 2018. gada 4. janvāra rītā viņš ar ģimeni ciemojās pie /pers.B/ un /pers. C/. 2018. gada 3. janvārī viņi svinēja /pers. C/ dzimšanas dienu. 2018. gada 4. janvārī apmēram pulksten 14.00 viņa sievai /pers. E/ piezvanīja kaimiņi un teica, ka pie viņiem atnāca /pers. B/ un teica, ka nogalināja /pers. C/. Liecinieks ar sievu uzreiz brauca uz /adrese/. Kad atbrauca, liecinieks ieraudzīja, ka ārā, pagalmā, guļ /pers. C/, viņa bija apsegta ar segu un vēl bija dzīva, ārā stāvēja kaimiņi /pers. K/ un /pers. G/ un gaidīja ātro medicīnisko palīdzību. /pers. B/ tajā laikā atradās mājā, sēdēja virtuvē un smēķēja. Kad liecinieks iegāja mājā, ieraudzīja, ka visa grīda, konkrēti paklāji, bija asinīs, kā arī asinīs bija krēsls istabā. Viņš teica /pers.B/: „Vecaistēvs, ko tu pastrādāji?" Uz to momentu /pers. B/ bija piedzēries un kaut ko murmināja. Pēc tam atbrauca ātrā medicīniskā palīdzība un aizveda /pers. C/ uz slimnīcu. Viņa sieva ar automašīnu brauca līdzi ātrās medicīniskās palīdzības automašīnai, bet viņš palika gaidīt policiju. Pēc tam viņš paņēma paklājus, kas bija asinīs, un iznesa tos ārā. Paņēma spaini ar lupatu un mazliet izmazgāja grīdu. Viņš to darīja tāpēc, ka viss bija šausmīgi. Pēc tam atbrauca policija.

Par to, ka nedrīkstēja aiztikt nozieguma vietu, viņš uz to brīdi nedomāja. Liecinieks nevar pateikt, kāpēc /pers.B/ nogalināja /pers.C/. Viņa klātbūtnē nogalināt /pers.C/ /pers.B/nekad nedraudēja un viņa klātbūtnē nekad nestrīdējās. Liecinieks nevar izskaidrot, kādēļ /pers.C/ metās virsu /pers.B/ ar nazi (1. sējums, lietas 72.-74. lapa).

Lieciniece/pers. K/ apstiprināja savas pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības par to, ka viņa dzīvo kaimiņos /pers.B/ un /pers. C/. 2018. gada 4. janvārī no pulksten 13.00 līdz pulksten 14.00 pie viņiem uz mājām atnāca /pers. B/ alkohola reibumā un teica, ka nogalināja savu sievu /pers. C/. Pēc tam lieciniece kopā ar savu vīru un /pers.C/ aizbrauca uz /pers.B/ mājām /Nosaukums A/. Lieciniece pie mājas ieraudzīja uz zemes gulošo /pers. C/. /pers.C/ visa galva bija asinīs, kā arī roka. Lieciniece uzreiz izsauca ātro medicīnisko palīdzību. /pers.C/ viņiem neatbildēja un nerunāja, bet tikai krāca un kustināja rokas. Virvi ap /pers.C/ kājām lieciniece neredzēja. Apsūdzētais viņai paskaidroja, ka viņš ar sievu sastrīdējās, ka /pers.C/ rokās bija nazis, tādēļ viņš paņēma cirvi un vairākas reizes ar to iecirta /pers.C/. Pats apsūdzētais lieciniecei teica, ka viņš /pers.C/ sita ar cirvi, bet pēc tam izvilka /pers.C/ ārā. Kā arī viņš teica, ka nogalināja /pers.C/. /pers.B/ uz to momentu bija ļoti dusmīgs. Kad viņi piebrauca pie mājas un izsauca ātro medicīnisko palīdzību, apsūdzētais uzreiz iegāja mājās un vairs no tās neiznāca. Lieciniece ar vīru sagaidīja ātro medicīnisko palīdzību un policiju, kā arī par notikušo paziņoja mirušās meitai (lietas 1. sējuma 24.-25. lapa).

No 2018. gada 4. janvāra apskates protokola un tam pievienotās foto tabulas redzams, ka tiek veikta notikuma vietas apskate /adrese/, mājās /Nosaukums A/. Apskatē konstatēts, ka mājas pagalmā redzama asins peļķe. Veicot mājas iekštelpu apskati, konstatēts, ka uz gaitenī esošajiem grīdas paklājiem redzami asinīm līdzīgi traipi. Asinīm līdzīgi traipi redzami arī uz istabas durvju stenderes, dzīvojamās istabas diviem atpūtas krēsliem un spilvena. Virtuvē uz grīdas atrodas cirvis, uz kura konstatēti asinīm līdzīgi traipi. Cirvis tiek izņemts un iepakots, kā arī izņemts un iepakots asins nomazgājums no cirvja. Apskates laikā tiek izņemts apsūdzētā apģērbs-bikses, kas ir netīras, bet uz to starām redzami asinīm līdzīgi traipi, melna virsjaka, kuras priekšpusē redzami asinīm līdzīgi traipi. Bikses un virsjaka tiek izņemti un iepakoti. Izejot ārā no mājas, uz durvju sliekšņa redzami asins traipi. Ārā aiz mājas uz soliņa atrodas divi satīti paklāji, uz kuriem redzami asinīm līdzīgi traipi. Asinīm līdzīgi traipi konstatēti arī pie mājas dārza. Pie mājas uz naglas atrodas pakārta virve ar asinīm līdzīgiem traipiem. Virve tiek izņemta un iepakota (1. sējums, lietas 8.-23. lapa).

2018. gada 23. februāra eksperta atzinums apstiprina, ka /pers. C/ nāve varēja iestāties vaļējas galvaskausa smadzeņu traumas rezultātā, kas apstiprināts ar autopsijas datiem un tiesu histoloģiskās izmeklēšanas rezultātiem.

/pers. C/ tika konstatēti šādi miesas bojājumi: Vaļēja galvas kausa smadzeņu trauma: galvaskausa kreisās puses pieres, deniņu, paura kaulu šķembains impresijas lūzums; kreisās piramīdas kaula, kreisās puses iekšējā dzirdes kanāla kaula un kreisā spārna kaula lielā spārna lūzums; asinsizplūdums zem cietā galvas smadzeņu apvalka kreisās puslodes pieres - paura - daivas rajonā; galvas smadzeņu sasitums kreisās paura daivas; kreisā deniņu daivas rajonā un vielas atmiekšķējumu; asinsizplūdumi zem mīkstajiem galvas smadzeņu apvalkiem kreisās pakauša daivas; labās pakauša daivas un pakauša daivas pola rajonā; galvas smadzenīšu kreisajā, labajā pusēs un vidusdaļā; asinsizplūdums galvas smadzeņu vēderiņos; asinsizplūdumi galvas ādas muskuļu lēvera iekšējās virsmas kreisās puslodes līmenī; gaiss kreisajā smadzeņu puslodē (klīniski); cirstas brūces: galvas kreisajā pusē pieres rajonā, deniņu rajonā, paura rajonā. Kreisās plaukstas 1. metakarpālā kaula galviņas lūzums; 2. metakarpālā kaula šķembains lūzums; cirsta brūce kreisās plaukstas ārējā virsmā l.; 2. metakarpālā kaula līmenī; cirsta virspusēja brūce kreisā augšdelma augšējā trešdaļā sānu ārējā virsmā.

Konstatētie miesas bojājumi varēja būt nodarīti cērtoša priekšmeta iedarbības rezultātā un pēc sava rakstura kopumā atbilst smagiem miesas bojājumiem, kas bīstami dzīvībai.

Bez tam konstatēti miesas bojājumi: ādas nobrāzumi muguras rajonā. Strangulācijas rieva ar ādas nobrāzumu kreisās pēdas locītavas rajonā. Asinsizplūdumi - kreisā apakšstilba augšējā trešdaļā; kreisā augšdelma apakšējā trešdaļā priekšējā virsmā; labā augšdelma augšējā trešdaļā priekšējā virsmā.

Konstatētie miesas bojājumi varēja būt nodarīti cietu - trulu priekšmetu iedarbības rezultātā un pēc sava rakstura kopumā atbilst maznozīmīgiem miesas bojājumiem.

/pers. C/ nāve iestājās 2018. gada 15. janvārī pulksten 7.50 (1. sējums, lietas 81.-84. lapa).

2019. gada 9. septembra papildus eksperta atzinums apstiprina, ka /pers. C/ konstatētie miesas bojājumi ir tiešā cēloniskā sakarībā ar viņas nāves iestāšanos 2018. gada 15. janvārī (2. sējums, lietas 14. lapa).

2018. gada 23.aprīļa eksperta atzinums par komisijas bioloģiskās DNS ekspertīzes veikšanu apstiprina, ka DNS analīzes rezultātā uz cirvja kāta, kas tika izņemts /adrese/. /Nosaukums A/, tika konstatētas cietušās /pers. C/ asinis. DNS analīzes rezultātā uz cirvja kāta tika konstatēts vīriešu dzimuma personas bioloģiskais materiāls, DNS datubāzē sakritība netika konstatēta (1. sējums, lietas 102. lapa).

Apsūdzētais/pers. B/ apstiprināja pirmstiesas izmeklēšanā sniegtās liecības par to, ka 2018. gada 3. janvārī viņš svinēja sievas /pers. C/ dzimšanas dienu. Ciemos bija znots un meita. 2018. gada 4. janvārī ap pulksten 12.00 ciemos apsveikt apsūdzētā sievu atnāca /pers. M/. Viņi visi trijatā izdzēra 0,5 l balzāma „Black Balzam Rīga" un vairāk viņš neko nelietoja. Valentīna pasēdēja stundu un tad aizgāja mājās. Viņš palika divatā ar sievu. Sieva kļuva "*traka"*, lamājās, paķēra no galda nazi un metās viņam virsū. Viņš izsita viņai nazi no rokām. Sieva apsēdās uz dīvāna pie durvīm, bet viņš iegāja koridorā un paņēma cirvi. Sieva sēdēja uz mīkstā krēsla. Viņš iegāja dzīvojamā istabā un dusmu iespaidā divas reizes ar cirvi iecirta sievai pa galvu, iespējams, ka viņa ar rokām turēja galvu, tāpēc trāpīja arī pa roku. Sieva kaut ko bļāva, bet viņš uzreiz izgāja ārā. Pēc tam viņš pie kūts paņēma auklu un atnāca atpakaļ uz istabu. Sieva bija pie samaņas un mēģināja kaut ko teikt. Viņš aplika auklu viņai ap kājām un izvilka viņu ārā pie ābeļdārza. Tad viņš devās pie kaimiņiem, lai izsauktu policiju. Atnāca kaimiņiene /pers. K/ ar savu vīru un izsauca ātro medicīnisko palīdzību un policiju. No kaimiņienes atbrauca ar automašīnu. Saprot, ka sievai ar cirvi pārsita galvu, gribēja sievu nosist, jo viņa bojāja viņam nervus. Apsūdzētais apzinājās, ka paņemot cirvi ar aso galu, viņš varēja nogalināt savu sievu. Viņš nedomāja, ko dara. Viņš sievai ar cirvi iecirta vienu reizi pa galvu, viņa ar rokām sāka turēt galvu, tad viņš vēlreiz iecirta sievai ar cirvi un trāpīja pa pirkstiem. Sāka tecēt asinis. Sapratis, ka sieva ir mirusi un lai mājā nebūtu daudz asiņu, viņš izvilka viņu aiz kājām ārā un devās pie kaimiņiem. Sievu viņš ienīda, dzina viņu prom no mājām, bet viņa negāja, jo nebija kur iet. Viņi visu laiku strīdējās un viņiem bija grūti dzīvot kopā. Kad sieva lietoja alkoholu, viņa kļuva agresīva, gan pret viņu, gan pret lopiem. Iepriekš viņam nebija domas nosist sievu, šī doma radās tajā dienā, kad sieva atkal palika agresīva un metās viņam virsū. Paņemot dusmās cirvi, viņa mērķis bija nosist sievu. Liecināja, ka ar cirvi iesita vairākas reizes (1. sējums, lietas 27., 32., 44.-45., 94. lapa).

Apsūdzētais tiesai apstiprināja arī liecību pārbaudē uz vietas liecināto par to, ka mājās, kas atrodas /adrese/, mājās /Nosaukums A/, viņš dzīvoja kopā ar sievu /pers. C/ un 2018. gada 4. janvārī ar cirvi sacirta sievai galvu. Liecināja, ka istabā pie galda viņš kopā ar sievu un kaimiņieni svinēja sievas dzimšanas dienu un lietoja alkoholu. Pēc kaimiņienes aiziešanas, sieva viņam bruka virsū ar nazi, ko viņš izsita. Pēc tam viņš devās pēc cirvja. Paņēmis cirvi, apsūdzētais devās atpakaļ uz istabu un vairākas reizes ar cirvja aso galu cirta sievai

/pers. C/, kura sēdēja atpūtas krēslā un skatījās televizoru, pa galvu. Sieva saķēra galvu, tādēļ trāpīja arī pa pirkstiem. Cietušajai sākās asiņošana, un lai istabu nenoplūdinātu ar asinīm, viņš aizgāja pie kūts sienas, paņēma no tās virvi, apsēja ar virvi sievas kājas un izvilka viņu ārā un atstāja guļot mājas pagalmā. Liecināja, ka viņš atsēja virvi, apsedza sievu ar segu un devās pie kaimiņiem paziņot par to, ka nosita sievu un lai kaimiņi izsauc policiju (1. sējums, lietas 46.-57. lapa).

Neskatoties uz to, ka apsūdzētais sevi par vainīgu atzina, viņa vaina ir pierādīta ar šajā spriedumā atreferētajiem un tiesas sēdē pārbaudītiem pierādījumiem. Pierādījumi lietā pilnībā ataino slepkavības izdarīšanas apstākļus. Tātad 2018. gada 4. janvārī, ap pusdienlaiku, pēc kopīgas alkohola lietošanas, starp apsūdzēto un /pers. C/ sākās konflikts, kas beidzās ar to, ka apsūdzētais ar cirvi vairākas reizes cirta /pers. C/ pa galvu, nodarot viņai apsūdzībā norādītos miesas bojājumus, kas bīstami dzīvībai un no kuriem 2018. gada 15. janvārī iestājās /pers. C/ nāve. Starp apsūdzētā rīcību un /pers. C/ nodarītajiem miesas bojājumiem un viņas nāvi pastāv cēloņsakarība. Lietā nav strīda par nodarījuma izdarīšanas apstākļiem un apsūdzētā vainīgumu, tādēļ tiesai nav nepieciešams sniegt izvērstāku pierādījumu analīzi.

Nav pamata apsūdzētā liecības, kas sniegtas 2018. gada 4. janvārī atzīt par nepieļaujamām un neizmantojamām apsūdzētā vainīguma pierādīšanā, kā uzskata aizstāve, jo kopumā tādas pašas liecības viņš sniedza, kā arī apstiprināja iepriekš sniegtās liecības arī būdams nopratināts gan kā aizdomās turētais, gan kā apsūdzētais, kā arī sniedzot liecības liecību pārbaudē uz vietas. Turklāt apsūdzētā liecības savstarpēji apstiprinās ar pārējiem lietā iegūtajiem un šajā spriedumā atreferētajiem pierādījumiem, tādēļ apsūdzētā liecības atzīstamas par ticamām, attiecināmām un pieļaujamām.

Līdz ar to, vērtējot pierādījumus to savstarpējā saistībā, tiesai neradās šaubas par nodarījuma juridisko kvalifikāciju un apsūdzētā vainīgumu Krimināllikuma 116. pantā paredzēta noziedzīga nodarījuma izdarīšanā un nodarījums kvalificēts pareizi.

Nosakot soda veidu un mēru apsūdzētajam, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, vainīgā personību, atbildību mīkstinošos un pastiprinošos apstākļus.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 47. panta pirmās daļas 1.un 5. punktu, par /pers. B/ atbildību mīkstinošiem apstākļiem tiesa uzskata par pamatotu atzīt pieteikšanos par vainīgu, vaļsirdīgu atzīšanos un izdarītā nožēlošanu, kā arī noziedzīga nodarījuma izdarīšanu cietušās prettiesiskas uzvedības ietekmē, bet saskaņā ar šī panta otro daļu par /pers. B/ atbildību mīkstinošu apstākli tiesa atzīst izlīguma noslēgšanu ar cietušo /pers. E/.

Saskaņā ar Krimināllikuma 48. panta pirmās daļas 12. punktu par /pers. B/ atbildību pastiprinošu apstākli tiesa atzīst noziedzīga nodarījuma izdarīšanu alkohola ietekmē.

/pers. B/ iepriekš nesodīts, pensionārs, Ambulatorā tiesu psihiatriskā ekspertīze atzinusi viņu par pieskaitāmu, Andzeļu pagasta pārvalde viņu raksturo pozitīvi. Valsts probācijas dienests, atkārtoti izvērtējot apsūdzētā personību, secināja, ka starp apsūdzēto un /pers. C/ attiecības bija mainīgas-bija konflikti, taču tie netika nesti ārpus ģimenes. Ar pārējiem ģimenes locekļiem attiecības apmierinošas. Apsūdzētā meita un māsa ir resurss, lai nākotnē neizdarītu jaunus noziedzīgus nodarījumus. Ģimene viņam sniedz atbalstu. Alkohola lietošana bija noziegumu veicinošs apstāklis, bet /pers. B/ dzīve tam nav pakārtota. Dienests rekomendē noteikt pienākumu nelietot alkoholu. Izvērtēšanas ziņojumā norādīts, ka apsūdzētajam ar meitu ir atjaunojušās attiecības, meita un apsūdzētā māsa sniedz viņam psiholoģisku atbalstu. Arī apsūdzētā znots un kaimiņi apsūdzēto raksturo pozitīvi. Tajā pašā laikā dienests norāda uz apsūdzētā sarežģītajām attiecībām ar /pers. C/ viņas dzīves laikā, kā arī alkohola lietošanas negatīvo ietekmi uz apsūdzētā personību (1. sējums, lietas 30., 75.-78., 95.,19.-22. lapa).

Atbilstoši Krimināllikuma 7. panta piektajai daļai apsūdzētais izdarīja sevišķi smagu noziegumu, par kura izdarīšanu Krimināllikuma 116. panta sankcija paredz mūža ieslodzījumu vai brīvības atņemšanu uz laiku no pieciem līdz divdesmit gadiem un ar probācijas uzraudzību uz laiku līdz trīs gadiem.

Panta sankcija neparedz citus soda veidus, tādēļ apsūdzētajam nosakāms tikai brīvības atņemšanas sods. Vērtējot nodarījuma raksturu, radīto kaitējumu, kā arī apsūdzētā personību, tiesa ņem vērā, ka izdarīts sevišķi smags noziegums un apsūdzētā darbību rezultātā iestājušās neatgriezeniskas sekas – /pers. C/ nāve. Nozieguma raksturs, proti, ar cirvi cērtot sievai pa galvu, pēc tam piesienot pie kājām virvi un izvelkot viņu ārā no mājas kā kaujamu lopu, pie tam noziegumu izdarot alkohola ietekmē, liecina par apsūdzētā personību. Apsūdzētā darbības bija pietiekami nežēlīgas, tādēļ tiesa uzskata, ka, neskatoties uz konstatētajiem atbildību mīkstinošiem apstākļiem, viņš būtu sodāms ar brīvības atņemšanas sodu Krimināllikuma 116. panta sankcijas robežās, taču tā kā tiesai, atkārtoti izskatot krimināllietu, nav tiesību pasliktināt apsūdzētā stāvokli un noteikt viņam bargāku sodu, nekā to noteica Daugavpils tiesa 2018. gada 24. jūlija spriedumā, apsūdzētais sodāms ar panta sankcijā paredzēto minimālo brīvības atņemšanas sodu, piemērojot papildsodu-probācijas uzraudzību uz vienu gadu, kas izciešama pēc brīvības atņemšanas soda izciešanas. Turklāt nodarījums izdarīts atbildību pastiprinošos apstākļos, kas pats par sevi jau ir pamats noteikt brīvības atņemšanas sodu, kas pārsniedz panta sankcijā paredzēto minimālo brīvības atņemšanas sodu.

Tiesa uzskata, ka nav pamata piemērot Krimināllikuma 55. pantu un noteikt nosacītu brīvības atņemšanas sodu, kā uzskata aizstāve. Izdarīts sevišķi smags noziegums, kas vērsts pret cilvēka dzīvību un tā izdzēsta ar pāris cirtieniem pa galvu, pie tam noziegums izdarīts pret laulāto. Nosacīta soda noteikšana par slepkavību tiesas ieskatā būtu klaji prettiesiska un neatbilstoša sabiedrībā pastāvošajām morāles un ētikas normām, soda mērķim un izpratnei par to.

Nav likumīga pamata piemērot arī Krimināllikuma 49.[1] pantu, kā uzskata aizstāve, un noteikt mazāku sodu, jo nav ievērotas personas tiesības uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā. Tiesa šādus apstākļus nekonstatēja.

Kriminālprocess uzsākts 2018. gada 4. janvārī, izmeklēts un nodots prokuratūrai 2018. gada 12. martā, apsūdzība celta 2018. gada 19. martā, tiesai lieta nodota 2018. gada 21. maijā, izskatīta 2018. gada 24. jūlijā. Apelācijas kārtībā izskatīta 2018. gada 12. decembrī. Lieta jaunai izskatīšanai Daugavpils tiesā saņemta 2019. gada 24. janvārī un izskatīta 2020. gada 23. janvārī. Divas tiesas sēdes tika noņemtas no izskatīšanas aizstāves aizņemtības un prokurores slimības dēļ, kā arī bija jāveic papildus ekspertīze. Kopumā lieta iztiesāta viena gada un astoņu mēnešu laikā, ko nekādi nevar atzīt par personas tiesību uz kriminālprocesa pabeigšanu saprātīgā termiņā pārkāpumu. Turklāt apsūdzētajam jau tā ir noteikts minimālais brīvības atņemšanas sods. Tāpat tiesa uzskata, ka pirmās instances sprieduma pārsūdzēšana, tā atcelšana faktisku un juridisku iemeslu dēļ, kā arī lietas nosūtīšanai jaunai izskatīšanai pirmās instances tiesai, ir normāls tiesvedības process un konkrētā kriminālprocesa izskatīšanas ilgums nav ierobežojis apsūdzētā tiesības uz lietas izskatīšanu saprātīgā termiņā.

Nosakot soda mēru jeb brīvības atņemšanas soda ilgumu atbilstoši Krimināllikuma 46. panta trešajai daļai, tiesa ņem vērā apsūdzētajam konstatētos atbildību ietekmējošos apstākļus, kas spriedumā norādīti.

Ārpus soda noteikšanas kritērijiem, tiesa ņem vērā apsūdzētā sociālos un ģimenes apstākļus, viņa veselības stāvokli, vecumu, soda

individualizācijas un samērīguma principu un visu lietā konstatēto apstākļu kopumu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 52. pantu /pers. B/ soda izciešanā ieskaitāms apcietinājuma laiks no 2018. gada 4. janvāra līdz 2018. gada 12. decembrim. Soda izciešana skaitāma no sprieduma pasludināšanas dienas.

Kriminālprocesā piemēroto drošības līdzekli - dzīvesvietas maiņas paziņošana un aizliegums izbraukt no valsts - grozīt un piemērot /pers. B/ drošības līdzekli apcietinājumu, apcietinot viņu tiesas zālē pēc sprieduma pasludināšanas. Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 272. panta ceturto daļu apcietinājuma pamats var būt tiesas spriedums par sevišķi smaga nozieguma izdarīšanu, par kuru piespriests brīvības atņemšanas sods.

Lietā radušies procesuālie izdevumi par aizstāves Ivitas Beļas darbu. Tiesa atzīst, ka apsūdzētais atbrīvojams no samaksas 500 *euro* par aizstāves juridisko palīdzību, jo viņš ir pensionārs, kura mantiskais stāvoklis izslēdz iespēju par aizstāves palīdzību samaksāt no saviem līdzekļiem.

Lietiskie pierādījumi, kas norādīti sprieduma rezolutīvajā daļā, jāiznīcina.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 23., 127., 512., 514., 520., 524., 527., 528., 529., 530. pantu, tiesa

nosprieda

/pers. B/ atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kas paredzēts Krimināllikuma 116. pantā, un sodīt viņu ar brīvības atņemšanu uz 5 (pieciem) gadiem un ar probācijas uzraudzību uz 1 (vienu) gadu.

Soda izciešanu skaitīt no 2020. gada 23. janvāra.

Soda izciešanā ieskaitīt apcietinājuma laiku no 2018. gada 4. janvāra līdz 2018. gada 12. decembrim.

Drošības līdzekli – dzīvesvietas maiņas paziņošana un aizliegums izbraukt no valsts – /pers. B/ grozīt un piemērot viņam drošības līdzekli – apcietinājumu, apcietinot viņu tiesas zālē pēc sprieduma pasludināšanas.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 85. panta pirmās daļas 1. punktu, Bronislavu Pauliņu atbrīvot no samaksas par aizstāvja juridisko palīdzību un samaksu par aizstāves Ivitas Beļas juridisko palīdzību 500 *euro* (pieci simti *euro*) segt no valsts budžeta līdzekļiem.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 240. panta pirmās daļas 1. punktu, lietiskos pierādījumus – cirvi, DNS paraugu, kas glabājas krimināllietā, bikses un virsjaku, auklu, nomazgājumus no cirvja, kas glabājas Valsts policijas Latgales reģiona pārvaldes Dagdas iecirknī, iznīcināt pēc sprieduma stāšanās spēkā.

Spriedums var tikt pārsūdzēts 10 dienu laikā Latgales apgabaltiesai no pilna sprieduma pieejamības dienas tiesas kancelejā, bet apsūdzētais no pilna sprieduma saņemšanas dienas, apelācijas sūdzību vai protestu iesniedzot Daugavpils tiesā.

Tiesnesis Ģ. Aizsils